

סיפורי

מעשיות

פאר'ן שבת טיש

פרשת כי תצא
יג אלול
שנת תשפ"א לפ"ק
שנה 2, גליון 35
(50)

ארויסגעזעהן דורך אונזרות היכל הקודש הרסלע

דאס ליגט א מורא'דיגע יסוד אין לעבן; אפילו א מענטש האט א צרה, עס איז אים זייער ענג און ביטער, דארף ער אבער וויסן אז מען קען נישט בלייבן שטעקן אין די צרה, מען קען נישט אפשוטעלן די לעבן צוליב די צרה, נאר מען מוז גיין ווייטער, אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א, סימן קצח): "כש'אחד צועק להשם יתברך, אומרים לו לסע", ווען א מענטש שרייט צום אייבערשטן, זאגט מען אים: ער זאל זיך ציען, "כמו שכתוב: מה תצעק אלי, דבר אל בני ישראל ויסעו", אזוי ווי דער פסוק זאגט ווען משה רבינו האט זיך גענומען בעטן צום אייבערשטן ביים ים סוף, האט אים דער אייבערשטער געזאגט (שמות יד, טו): "פארנוואס שרייסטו צו מיר? רעד צו די אידישע קינדער אז זיי זאלן זיך ציען! ווייל ווען א מענטש איז אין א צרה טאר ער נישט בלייבן שטעקן און אפשוטעלן זיין לעבן צוליב די צרה, נאר ער דארף - ביז ער ווערט געהאלפן פון זיין צרה - אויך ווייטער אנגיין.

אונדא איז די עצה - ווען מען האט א צרה, צו שרייען און וויינען צום אייבערשטן אז מען זאל געהאלפן ווערן פון די צרה, אבער מיט דאס בעטן דארף מען זיך אויך שטארקן מיט כח אנצוגיין וויפיל מען קען אויף ביז דערנוויל.

און וואס סע וועט זיך שוין מיט אים טאן לאז זיך טאן. גיין אוועק

<<<

שבת קודש פרשת ראה, מברכים חודש אלול, שנת תשפ"א לפקט קטן, איז דער ראש ושיבה שליט"א געווען אין שטעטל, קרית בקסלב - ליבערטי ע"א. אינדערפרי נאך'ן דאווענען ביים 'קידושא רבא' האט דער ראש ושיבה שליט"א ממשיך געווען דעם שיעור אין ספר הקדוש 'ספורי מעשיות', מעשה י, מבטרגיר זעני.

דערציילט דער הייליגער רבי ווייטער:

אמאל איז גיווען א גרויסער שטורעם ווינט. און ער האט צו בראכן אלע ביימער וואס זיי זענען דארט גישטאנען. האט ער נישט גיקאנט דערקענען דעם בוים וואס ער האט דארט פאהאלטן דאס פתב. ווארן אז די ביימער זענען דארט גישטאנען אויף זייער ארט. האט ער גיהאט א סימן צו דערקענען. אבער היינט אז זיי זענען איין גיפאלן. איז דער בוים פארמישט גיווארן צווישן די איבריגע ביימער וואס סע איז דארט געווען זייער פיל האט ער שוין ניט געקענט דערקענען דעם בוים און דאס איז ניט גימאלט אז מען זאל אויף שפאלטן אלע ביימער און מען זאל זוכן דאס כתב ווארן סע גיווען זייער פיל ביימער. האט ער זייער גיוויינט און ער האט זיך זייער מצער גיווען. און ער האט פארשטאנען אז ער וועט דא זיך וועט ער בוודאי מושגע ווערן מהמת גרויס צער וואס ער האט גיהאט. האט ער זיך מיישט גיווען ער מוז אוועק גיין ווייטער.

נישט בלייבן שטעקן אין די צרה

חינוך ווינקל

גענומען פונעם קונטרס 'אויפבויען קינדער'

זעלבסט זיכערקייט

מען דארף אויך זיין שטרענג אין קלאס, עס מוז זיין דיסציפלין; די לערערין דארף זאגן ווי אזוי צו זיצן אין קלאס און אז מען קען נישט שטערן וכדומה. און אויב א מיידל זיצט נישט ווי אזוי מען דארף, זאגט מען איר: "מען קען נישט אזוי זיצן, נאר מען דארף אזוי זיצן", און אז דאס העלפט נישט, זאגט מען איר: "איך גיי רעדן צו די מנהלת, אפטר קענסטו נישט זיין דא אין קלאס, אין די קלאס זענען נאר דא וואוילע מיידלעך, נאר גוטע מיידלעך און נאר דרך ארץ'דיגע מיידלעך", דאס ארדענונג העלפט די קינדער זיי זאלן וואקסן געזונט. אבער דער עיקר וואס מען דארף זען זעצט, אין די לעצטע פאר וואכן פונעם יאר, איז אריינצולייגן אין די קינדער אסאך זעלבסט זיכערקייט, פסדר זיי זאגן: "דו קענסט יא",

"דער אייבערשטער האט דיך ליב", "דו וועסט מצליח זיין", "איך וועל בעטן פאר דיר אז דו זאלסט מצליח זיין, און דו בעט אויך אז דו זאלסט מצליח זיין", - די אלע שיינע ווערטער וועט זיין פאגלייטן זייער גאנצע לעבן.

קען זיך נישט האלטן קיין 'שלוש בית' ביי זיי קינדער וואס ווערן געבעה צעבראכן אינדערהיים און אין סקול, זענען געבעה געשטעדיגט פאר זייער לעבן, שפעטער ווען זיי האבן חתונה קען זיך נישט האלטן קיין 'שלוש בית' ביי זיי וויבאלד זיי האלטן נישט פון זיך, אלעס גייט זיי מיט חשבונות און קאמפליעקס, זיי האלטן אין איין טראכטן: "איך בין יא גוט אדער נישט גוט?" דערפאר דארף מען יעצט שנעל אריינבראכן אין די לעצטע פאר וואכן פונעם יאר אויפצובויען די קינדער.

קוק אויף מיר

אסאך מאל קען זיך דאכטן פאר א לערערין אויף א געוויסע מיידל אז זי דארף דעם מיר קוקען אין סקול איז אז די לערערין א תלמידה האט מיר געטריבן א בריוו, שרייבנדיג, אז זי קען קוים ווארסן די לערערין זאל קוקן אויף איר און איר געבן א שמייכל, זי שרייבט: "די איינציגסטע זאך וואס מאכט מיר קוקען אין סקול איז אז די לערערין

מזו ער. ווארן ער איז זיך שוין בלויז מסוכן זייער מחמת גרויס צער. און ער האט זיך גינומען פלייש און פירות אין א זאק אריין. און ער איז גינאנגען ווי הין ער וועט גיין. און ער האט זיך גימאכט סימנים אין דעם אָרט וואס ער איז פון דארט אוועק גינאנגען.

און ער איז גינאנגען ביז ער איז גיקומען צו איין ישוב. האט ער גיפרעגט וואס פאר א מדינה איז דאס. האט מען אים גיענפערט. האט ער גיפרעגט. אויב מע הערט דא פון דעם קיסר. (הנ"ל). האט מען אים גיענפערט. יוא. האט ער גיפרעגט. אויב מע הערט דא פון זיין טאכטער די יפת תואר. האט מען אים גיענפערט. יוא. לוישמיר סע קאן זיך קיינער מיט איר ניט משדך זיין (פנ"ל ווארן זי וויל ניט פנ"ל) האט ער זיך מיישב גיווען. מחמת ער קאן שוין אהין נישט קומען. און איז גינאנגען צום מלך פון דער מדינה. און האט אים אויס דערציילט נאר זיין הארץ. און אז ער איז איר חתן און אבער אים וויל זי קיין אנדערן שידוך ניט. און מחמת ער קאן אהין נישט קומען. דרום גיט ער אפ אלע סימנים וואס ער האט צו דעם מלך דהיינו די זיבן וואסערין הנ"ל. און דער מלך זאל זיך גיין אהין וועט ער זיך משדך זיין מיט איר. און אים זאל ער גיבן געלט דערפאר.

מיר ווייסן די סימנים

ווען דער בחור האט געזען אז ער קען נישט נעמען די בת קיסר האט ער באשלאסן איבערצוגעבן זיינע סימנים פאר א צווייטן, אז אויב ער קען נישט חתונה האבן מיט איר זאל כאטש א צווייטער קענען חתונה האבן מיר איר. דא איז מרומז די זאך פון 'הפצה'; אז דער אייבערשטער האט אויג געהאלפן אז מיר זענען מקורב געווארן צום הייליגן רבי'ן, מיר ווייסן די 'סימנים', דער רבי לערנט אונז דעם וועג ווי אזוי צו דינען דעם אייבערשטן, וויאזוי נאנט צו ווערן צום אייבערשטן, דארף דער מענטש זאגן צו זיך: 'אפילו איך זע אים ווי אזוי איך זע אים, וואס נאר דער אייבערשטער ווייסט וכו' וכו', דאך וועל איך אַוועק געבן מיין לעבן פאר אנדערע אידן זיי אויסזאגן די 'סימנים' ווי אזוי מען קען זיין אן ערליכע איד, איך וועל אים אויסלערנען די עצות און לימודים פון רבי'ן זאל כאטש א צווייטער זיין אן ערליכער איד, אזוי ווי דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן קיט): "עס איז זייער א גרויסע מדרגה ווען א מענטש זעט אז ער איז נישט מצליח אין עבודת השם ער זאל טראכטן: 'אז איך קען נישט זיין אן ערליכער איד, זאל כאטש א צווייטער זיין אן ערליכער איד'."

דערפאר זעט מען אז דער בחור האט געבעטן פונעם קעניג ער זאל אים באצאלן געלט פאר'ן אויסזאגן די סימנים, וואס דאס איז די וועג פון הפצה, מען געבט יענעם חיזוק פון רבי'ן און מען בעט אים געלט פאר צדקה.

האט דער מלך דערקענט. אז זיינע רייד זענען אמת. ווארן מען קאן זיך אזוינס ניט אויסטראכטן פון דעם הארץ. איז די זאך דעם מלך גיפערן.

נאר דער מלך האט זיך מיישב גיווען אז ער וועט זי דא ברענגען אהער. און דער בחור וועט דא זיין. איז זיך פאר אים ניט גוט. זאל ער אים הארגענען האט ער ניט גיוואלט מאן אזוי אזאך ווארן פארנוואס זאל מען אים נאך הארגענען פאר דער טובה וואס ער האט אים גימאן. כן האט זיך דער מלך מיישב גיווען ער וועט אים פארשיקן אויף צוויי הונדערט מייל ווייט. האט עס אים זייער פארדראסן נאך וואס ער פארשיקט אים פאר אזוי א טובה ווי ער האט אים גימאן.

איז ער גינאנגען דארט אויך צו איין אנדערן מלך. און האט אים אויך אזוי דערציילט פנ"ל (דהיינו דער בחור דעם בערגערס זון ווייל סע האט אים פארדראסן וואס דער ערשטער מלך האט אים פארשיקט איז ער גינאנגען צו איין אנדערן מלך און האט יענעם אויך דערציילט די נאנצע מעשה מיט אלע סימנים כדי דער אנדערער זאל זיך לויפן נעמען די יפת תואר) און האט אים מוסר גיווען אלע סימנים און צו דעם אנדערן האט ער נאך מוסר גיווען מער א סימן. און ער האט אים גידייבן און

האט אים מוזו גיווען אז ער זאל תיכף פארן. טאמער וועט ער קענען יענעם מלך איבער זאגן. כדי ער זאל פרייר קומען אהין. און אפילו אז ער וועט ניט פרייר קומען. האט ער זיך אבער א סימן מער פון דעם ערשטן.

און דער אנדערער האט זיך אויך אזוי מיישב גיווען ווי דער ערשטער (אז סע איז פאר אים ניט גוט אז דער בחור זאל דא זיין) האט דער אנדערער מלך אים אויך פארשיקט אויף צוויי הונדערט מייל ווייטער. האט עס אים ווידער זייער פארדראסן. איז ער גינאנגען ווידער צום דריטן (דהיינו דער בחור דעם בערגערס זון איז ווידער גינאנגען צו איין מלך דאס איז שוין גיווען דער דריטער. און האט אים אויך אזוי גיזאגט פנ"ל די נאנצע מעשה) און צו דעם דריטן האט ער נאך מער סימנים גיזאגט זייער גוטע סימנים.

זיך נישט דערשרעקן פון פילע דורכפעלער

זעט מען דא מורא'דיגע התחזקות, דער בחור האט זיך נישט דערשראקן פון זיינע פילע דורכפעלער, אפילו ער איז אַוועק געפאלן צוויי הונדערט מייל אַוועק, איז ער ווייטער געגאנגען צום צווייטן קעניג, געבן פאר אים די סימנים, און ווען ער איז א צווייטע מאל אַוועק געפאלן צוויי הונדערט מייל האט ער ווייטער זיך געשטארקט און געגאנגען צום דריטן קעניג, געבן פאר אים די סימנים, און וואו ווייטער ער איז אַוועקגעפאלן - אלץ מער סימנים האט ער פארמערט צו געבן.

הונדערטער מיילן ווייט, רחמנא לצלן

דאס איז א יסוד אין הפצה, א מענטש וואס האט אויסגעקליבן זיין וועג צו עוסק זיין אין די הייליגע מצוה פון 'הפצה', ער גייט ארום דערציילן די 'סימנים' פונעם רבי'ן, ער פארשפרייט דעם רבי'נס הייליגע דיבורים און שכל פאר די וועלט, טאר ער נישט אריינפאלן אין קיין זאש, זעענדיג ווי ער איז זיך אזוי שטארק מוסר נפש אריינצושנייען ליכטיגקייט אין אנדערע אידן און אין די צייט זעט ער נישט ביי זיך אז עס זאל זיך אים עפעס ריקן אין עבודת השם, ער מוטשעט זיך ווייטער מיט זיינע ביטערע נסיונות, השם ישמרנו, דער יצר הרע ווארפט אים אראפ אין עבירות רחמנא לצלן, ער פאלט אראפ נאך צוויי הונדערט מאל און נאך צוויי הונדערט מאל רחמנא לצלן, ער פאלט הונדערטער מיילן ווייט רחמנא לצלן וכו', - טאר דאס אים נישט אפשטעלן זיין עבודת השם, נאר פונקט פארקערט, אז ער זעט ווי דער יצר הרע האט זיך פארלייגט אויף אים, ער וויל אים נאר דערווייטערן פונעם אייבערשטן, זאל ער נאך מער עוסק זיין אין הפצה, נאך מער פארשפרייטן דעם רבי'נס ליכטיגקייט אויף דער וועלט.

אזוי ווי דער רבי זאגט (ספר המידות, אות ניאוף, סימן מא): "תקון להוצאת זרע לבטלה - שישתדל להחזיר בני אדם בתשובה", ווער עס וויל א תיקון אויף פגם הברית זאל צוריק ברענגען מענטשן צום אייבערשטן און צו די תורה. ווייל עס איז נישט דא קיין גרעסערע זאך וואס א מענטש קען טון צו פאררעכטן וואס ער האט פגם געווען, ווי ער זאל עוסק זיין אין צוריק ברענגען מענטשן צום אייבערשטן.

האט זיך אויף גיהויבן דער ערשטער מלך הנ"ל און איז גיפארין אהין תיכף און איז אהין גיקומען צו דעם ארט פון דער בת קיסר הנ"ל דהיינו די יפת תואר און דער מלך האט זיך גימאכט א שיר. און האט איין גיזעצט אין דער שיר מיט חכמה די אלע ערטער דהיינו די זיבן עדות הנ"ל (דהיינו די זיבן אירליי וואסערן וואס דאס איז גיווען דער עיקר סימנים וואס זי האט גיהאט אין איר חתן פנ"ל) לוישמיר ווערליך דער חכמה פון דעם שיר. איז אים אויס גיקומען די זיבן ערטער ניט כסדר (דהיינו למשל ער האט באדארפט צו זאגן פרייר דעם גרוב און דער נאך די מקנה וכו' און ער האט פארקערט גיזאגט) ווארן סע איז אים אזוי אויפגיקומען על פי חכמת השיר. און דער מלך איז ארויף גיקומען אויף דעם ארט (דהיינו אויף דעם ארט וואס ווער סע האט זיך גיוואלט משדך זיין מיט איר האט גימוזט אויף דעם ארט ארויף קומען און זאגן א שיר מיט חכמה פנ"ל) און ער האט גיזאגט זיין שיר. ווי זי האט דערדערט די ערטער (דהיינו די זיבן אירליי וואסערן) איז ביי איר א ווילד חידוש

גיווען. איז איר גיפֿעלן אז דאס איז בױדנאָי איר חתן נאר סע איז איר קשה גיווען פאר וואס ער זאגט זיי ניט כסדר לושמיר פון דעסט וועגן פארט. האט זי זיך גיטראכט אפֿשר מחמת דער חכמה פון דעם שיר איז אים אויס גיקומען דער סדר. איז ביי איר גיבלדיג אין הארץ אז דאס איז ער אליין. האט זי אים אפֿגישריבן אז זי איז זיך משדך מיט אים. איז גיווארן א גרויסע שמחה און א רעיש. באַפֿשר די יפת תואר האט זיך שוין גיפונען א שידוך און מהאט זיך שוין גירעכט אויף דער חתונה.

דער ווייל קומט אן דער אנדערער (דהיינו דער אנדער מלך וואס אים האט אויך דער בחור אים גיזאגט אלע סימנים און נאך מער א סימן פנ"ל) און דער אנדערער איז אויך גילאפין אהין. האט מען אים גיזאגט אז זי האט שוין א שידוך גיטאן. און ער האט דרויף ניט גיקוקט. און ער האט גיזאגט. פון דעסט וועגן פארט. האט ער אפֿער אואך וואס ער וועט איר זאגן. וואס ער וועט בױדנאָי פועלין. איז ער גיקומען (דהיינו דער אנדערער מלך) און האט גיזאגט זיין שיר. און דער אנדערער האט שוין כסדר גיווען די אלע ערשטער פסדר. און דערצו האט ער גיגיבן נאך מער א סימן. הא זי אים גיפרעגט פון וואנעט ווייסט דער ערשטער. זאל ער זאגן דעם אמת איז זיך פאר אים ניט גוט (דהיינו). דער אנדערער האט זיך גיטראכט. ער קאן איר ניט אויסזאגן דעם אמת אז דער בחור האט דעם ערשטן אויבגיזאגט. ווארן דאס טויג זיך אים נישט אז זי זאל דאס וויסן) האט ער איר גיענפערט. ער וויסט ניט. (פון וואנעט דער ערשטער האט גיוואכט די סימנים) איז ביי איר דאס א ווילד הדיוש גיווען. און זי איז גיבלדיג שטיין פארטומילט. ווארן דער ערשטער האט זיך אויך אים דערציילט די אלע ערשטער. און פון וואנעט זאל א מענטש וויסן די סימנים. לושמיר פון דעסט וועגן פארט איז איר גיפועלין אז דער אנדערער ער איז איר חתן. ווארן זי האט גיזעהן אז ער האט דערציילט כסדר. און דערצו נאך א סימן מער און דער ערשטער אפֿשר איז דאס אים אויס גיקומען דאך דער חכמה פון דעם שיר וואס ער האט דערמאנט די ערשטער. נאר זי איז שוין גיבלדיג שטיין (בלומר זי האט זיך שוין קיין עצה ניט גיקאנט גיבן איז זי גיבלדיג שטיין און האט שוין מיט קיינעם ניט גיוואלט זיך משדך זיין).

און דער בחור דהיינו דעם בערגירס זון. ווי דער אנדערער מלך האט אים פארשיקט. האט עס אים ווידער זיך פארדראסן. איז ער גיזאגט צום דריטן און האט אים אויך דערציילט נאך די נאנצע מעשה פנ"ל און ער האט אים נאך מער סימנים גיזאגט זייער גוטע סימנים. און פאר דעם דריטן האט ער אים גירעט נאר זיין הארץ. באַפֿשר ער האט גיהאט א כתב וואס אויף דעם כתב איז גיווען אויס גימאלט די אלע ערשטער (דהיינו די זיבן אירליי וואסערין) בכּן זאל ער זיך אויס מאלין אויף א פאפיר די אלע ערשטער און זאל איר ברענגען. און דער דריטער מלך האט אויך פארשיקט דעם בחור נאך ווייטער צוויי הונדערט מייל.

און דער דריטער איז אויך גילאפין אהין. און איז אהין גיקומען. האט מען אים גיזאגט אז סע איז שוין דא די צוויי (דהיינו די צוויי מלכים הנ"ל) האט ער גיענפערט. פון דעסט וועגן פארט. ווארן ער האט אזוי אואך וואס ער וועט בױדנאָי פועלין. און די וועלט האט נאר ניט גיוואוסט. פאר וואס זי וויל די דאזיגע פעסער איידער אנדערע. און דער דריטער איז אויך אנגיבומען און האט גיזאגט זיין שיר מיט זייער וואוילע סימנים בעסערע סימנים פון די ערשטע. און ער האט גיוויזן דאס כתב (דהיינו וואס ער האט זיך אליין נאך גימאלט די ערשטער) מיט די אלע ערשטער אויס גימאלט. איז זי זייער נכהל גיווארן (בלומר דערשארקן און פארטומילט) נאר זי האט שוין נישט גיקענט טאן קיין שום זאך. מחמת אויף דעם ערשטן האט זי זיך אויך גימיינט. אז דאס איז ער אליין. און נאך דעם אויף דעם אנדערין איבער דעם האט זי גיזאגט אז זי וועט שוין ניט גלייבן ביז מע וועט איר ברענגען איר אייניגן כתב אליין.

דערנאך האט זיך מיישב גיווען דער בחור (דהיינו דעם בערגירס זון) ביז ווי לאנג וועט מען עס אים אלץ פארשיקן ווייטער. האט ער זיך מיישב גיווען ער אליין וועט זיך לאזן אהין. (דהיינו צו דער בת קיסר) טאמער וועט ער פועלן. און ער איז גיזאגט און גיזאגטן ביז ער איז אהין גיקומען. און ער האט גיזאגט ער האט אואך. וואס ער וועט בױדנאָי

פועלן. און ער איז גיקומען און האט גיזאגט זיין שיר. און ער האט גיזאגט נאך מער סימנים זייער גוטע סימנים. און ער האט זי דערמאנט אז ער האט מיט איר אין איין חדר גילערנט. און נאך אנדערע סימנים. און האט איר אלץ אויס דערציילט. אז ער האט נישטקט די מלכים הנ"ל און אז ער האט באהאלטן דאס כתב אין א בוסם. און אלדינג וואס מיט אים האט זיך איבער גיטאן. אפֿער זי האט דרויף נאר ניט גיקוקט. (און די ערשטע דריי מלכים האבן בױדנאָי אויך גימוזט זאגן עפעס טעמים פאר וואס זיי האבן ניט דאס כתב) און צו דערקענען אים. איז בױדנאָי ניט מעגלעך. ווארן עס איז שוין אוועק גיזאגטן א לאנגע צייט. און זי האט שוין ניט גיוואלט קוקן אויף קיין שום סימנים. ביז מע וועט איר ברענגען דאס כתב פון איר האנט אליין. ווארן אויף דעם ערשטן האט זי זיך אויך גימיינט אז דאס איז ער בױדנאָי. און אזוי אויף דעם אנדערין וכּו' איבער דעם האט זי שוין ניט גיוואלט קיין שום סימנים וכּו' פנ"ל.

און דער בחור (דהיינו דעם בערגירס זון) האט זיך מיישב גיווען. ער קאן דא קיין שיהות ניט מאכין (בלומר ער קאן דא ניט זאמען. ווארן טאמער ווערט מען גיוואר אז ער איז דא וועט אים דער קיסר הרגינען פנ"ל).

זיך שטארקן אין הפצה

דארפן מיר ארויסגעמען פון דעם חלק פון די מעשה זיך צו שטארקן אין 'הפצה', א מענטש זאל זיך מאכן א חשבון: אז עס איז נא אזוי, דער יצר הרע האט מיר געקענט אראפ ווארפן וואו ער האט מיר אראפגעווארפן, וועל איך יעצט מער פרויבירן אריינצוברענגען דעם רביינס זאך אין די וועלט, זאל נאך א איד וויסן אז ער קען רעדן צום אייבערשטן, זאל נאך א איד וויסן אז ער קען לערנען תורה, זאל נאך א איד וויסן אז עס איז דא פאר אים א וועג צו ווערן אן ערליכער איד.

נישט אריינשטיפן

אז מען רעדט פון הפצה, זע איך אז נישט אלע וויסן די ריכטיגע וועג ווי אזוי מען טוט דאס, מען דארף וויסן אז מען קען נישט אריינשטיפן פאר א מענטש עפעס וואס ער וויל נישט, צום ביישפיל, אז א מענטש פארשטייט נאכגיט די זאך פונעם 'סדר דרך הלימוד', ביי אים אין מח הייסט דאס 'נישט געלערנט'... - שטיפ אים דאס נישט אריין געצווינגענערהייט, ווייל מען קען נאר געבן א זאך פאר א מענטש וואס ער וויל הערן. אזוי ווי מען געפונט אין זהר הקדוש דעם לשון (פרשת תצוה, דף קפ"ו): "זכאה מאן דמליל על אודנין דשמעין", וואויל איז דער מענטש וואס רעדן צו אויערן וואס הערן. איך וועל קיינמאל נישט רעדן צו א מענטש מער וואס ער וויל הערן, דערפאר דארף מען בעטן דעם אייבערשטן מען זאל האבן די שכל צו וויסן וואס צו רעדן און מיט וועמען צו רעדן.

איך האב געשפילט מיר דיר א שאך געים

און דער ראש ישיבה שליט"א האט זיך אנגערופן צו א אינגערמאן: געדענקסט נאך ווי אזוי איך האב דיר מקרב געווען? אלס בחור האסטו געוואוינט אין ... דו ביסט ארומגעפארן מיט א בייק אין די גאסן, האסט געלאכט פון מיר אז איך בין א ברסל'ער... האסט נישט געוואלט הערן פון רבי'ן, וואס האב איך געטון? איך האב געשפילט מיר דיר א שאך געים, איך האב געמאכט אז דו זאלסט געוואונען... און איך האב גערעדט מיט דיר פון דאס און יענץ - ביז דו ביסט מקורב געווארן! און אזוי האב איך געטון מיט אסאך בחורים און אינגעלייט, מען רעדט מיט זיי אלע גייעס, אלע שטותים וכּו', און מיט חכמה פלעכט מען דערביי אריין שיינע דיבורים, אזוי איז מען מקרב מענטשן צום אייבערשטן.

עד היום געדענק איך נאך די שלעכטע טעם...

איך געדענק ווען איך בין מקורב געווארן צו מוהרא"ש, עס איז געווען זומער צייט שנת תשס"ד לפרט קסן, האב איך אנגעהויבן קומען דאווענען אין די שטיבל פון 'היכל הקודש ברסלב' אין וויליאמסבורג,

אַבער יענעם יאר בין איך נאכנישט געפארן קיין אומאן אויף ראש השנה, איך האב נאכנישט געקענט גיין דעמאלט, [עס איז געווען א גס אז איך בין גישט געפארן יענעם יאר קיין אומאן, עס איז א גאנצע סיפור וואס מען קען גישט דערצייילן וכו'] האט מיר אייגער געמוטשעט: "מאך א טיקעט אויף ראש השנה..." "מאך א טיקעט אויף ראש השנה..." עד היום געדענק איך נאך די שלעכטע טעם וואס איך האב געשפירט ווען ער האט מיר געמוטשעט דערויף.

אזוי אויך האב איך נאכנישט געהאלטן ביים גיין צו מוהרא"ש'ס שיעורים וכו', האט מיר אייגער געמוטשעט: "קום צו מוהרא"ש..." "קום צו מוהרא"ש..." ביי מיר איז נאכנישט געווען שייך צו קומען צו מוהרא"ש, און יענער האט מיר געמוטשעט איך זאל קומען, האט מיר דאס זייער וויי געטון. [דאס ערשטע מאל וואס איך האב געזען מוהרא"ש איז געווען מוצאי שבת ביי א מלוה מלכה, דאס איז מיר געווען זייער שווער, וויל איך האב גישט פארשטאנען: "וואו איז דער 'צדיק'? מוהרא"ש יצט מיט די שליסלעך, מיט די האנט זייער, מאכט זיך מסדר די בארד און פאות..." איך האב נאכנישט געוואוסט וואס דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן, חלק ב, סימן קטו) אז דעם צדיק קען מען גישט דערקענען פונדריסן].

דאס איז זייער א וויכטיגע כלל צו וויסן, מען זאל גישט ארויפצווינגען אדער מוטשען א מענטש א זאך וואס ער האלט נאכנישט דערביי, מען דארף וויסן דעם ריכטיגן וועג מיט חכמה און שכל ווי אזוי צו רעדן מיט מענטשן אים מקרב זיין צום אייבערשטן.

איך דארף דאס גישט!

מען מוז זיך יעצט באפלייסן, עוסק זיין אין הפצה; גענוג געזיצן דא, מען דארף גיין הפצה! איך האב זייער ליב צו הערן מעשיות פון הפצה, ... גרוי יאיר דערצייילט מיר ער איז געווען הפצה אין א גרויסע געשעפט און הערט ווי א פרוי בעט איר מאן: "העלף מיר שלעפן די זאכן", זאגט ער איר: "לאז מיר אפ, איך האב שוין גישט קיין כח, רוף מיר גישט!" נאכדעם גייט ער צו צו אים און פרעגט אים צי ער דארף א שיינע קונטרס 'א ריכטיגע שלום בית', 'א שיינע שלום בית', זאגט דער מאן: "איך דארף דאס גישט!" האט זיך דער מפיץ געבעטן ביי יענעם ער זאל עס נעמען זאגענדיג: דו וועסט האבן א שיינע לעבן, למעשה האט יענער עס גענומען און האט זיך פארטיפט דערין... זעט מען ווי

מען קען פשוט געבן לעבן פאר מענטשן.

דאס קען דאך יעדער טון

אין די אלול טעג, ווען מענטשן זוכן די וועג תשובה צו טון, איז עס נאך מער וויכטיגער צו פארשפרייטן דעם רבי'נס עצות, עטץ ווייסט גישט וואס מענטשן גייען דורך אין די טעג פון די ימי התשובה, מענטשן ווייסן גישט וואס צו טון, אדער זוכט מען שווערע עבודות וואס עס קען כמעט גישט אנהאלטן מער פון עטליכע טעג, אדער זוכט מען צו אנטלויפן פאר די צוויי חדשים, און מען ווארט עס זאל דורךגיין, און עס זאל צוריק ווערן די געהעריגע ווינטער'דיגע חדשים... א מענטש אן א צדיק ווייסט גישט וואס ער האט צו טון, ווייז אים וואס דער הייליגער רבי זאגט; דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן עג): "מי שרוצה לזכות לתשובה, יהיה רגיל באמירת תהלים, כי אמירת תהלים מסגל לתשובה", ווער עס וויל זיך צוריקקערן צום אייבערשטן זאל זאגן תהלים, ווייל תהלים איז מסוגל צו תשובה; "זה שאנו רואין, שבמי תשובה - דהינו באלול ועשרת ימי תשובה, כל ישראל עוסקין אז באמירת תהלים, כי אמירת תהלים מסגל לתשובה פנ"ל", אזוי ווי מען זעט אין די טעג פון אלול און עשרת ימי תשובה זענען אלע עוסק אין זאגן תהלים, ווייל דאס איז מסוגל צו תשובה, "ועל כן, הוא דבר גדול מאד לעסק תמיד באמירת תהלים, כי תהלים הוא התעוררות גדול מאד להשם יתברך, אשרי שאיחז בו", דערפאר איז א גרויסע זאך שטענדיג עוסק זיין אין זאגן תהלים.

וויילאנג נעמט צו זאגן דעם יום תהלים? א האלבע שעה; אז דו קענסט גישט זאגן דעם גאנצן 'יום תהלים' זע כאטש צו זאגן וויפיל דו קענסט יא, זאג יעדן טאג אפאר קאפיטלעך תהלים, דאס וועט דיר ווייזן די וועג צו תשובה, און דאס איז מסוגל צו תשובה.

שווערע עבודות איז שווער צו טון, אבער זאגן תהלים - דאס קען דאך יעדער טון, נעם א תהלים און זאג אפאר קאפיטלעך תהלים וועט דאס דיר אפוואשן פון אלע דינע עבירות און דיר צוריקברענגען צום אייבערשטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן פאלגן דעם רבי'ן וועלן מיר האבן א שיינע לעבן, אמן.

קינדער זוכן גישט צו באזיגן א לערערין

איינע פון די לערערנס רופט מיר יעדן טאג מיט געוויין, זי פאלט שוין פון אירע כחות, זי שפירט אויף א געוויסע מיידל ווי זי וויל איר באזיגן, צום ביישפיל, יעדע שפיל וואס זי וויל שפילן מיט די מיידלעך, מאכט עס יענע מיידל אנוועק, ווען זי זאגט: "מען גייט יעצט טאנצן" רופט זי זיך אן: "איך טאנצן גישט", ווען זי זאגט: "מען גייט יעצט זינגען", רופט זי זיך אן: "איך זינגן גישט מיט" וכו', דאס איז אבער א פאלטע מחשבה, ווייל קינדער זוכן גישט צו באזיגן א לערערין, מיין טאכטער האט איין טאג איבערגענומען יענע קלאס, זאגט זי מיר אז זי האט נאכנישט געזען אזעלכע טייערע תלמידות, אלע זענען וואויל, נאר מען דארף וויסן אז זי זוכט מער אויפמערקזאמקייט ווי אנדערע, זי האט שווערערע נאטורן ווי אנדערע; איר עדיטוד, איר שלעכטע באנעמונג, איז גישט געצילט קעגן די לערערין.

זי איז דא זיך צו קריגן מיט מיר...; האב איך געטראכט צו מיר: "איך ווייס שוין גישט ווער איז דאס 'קינד' און ווער איז די 'לערערין'?" אפטר זאל מען עס אויפטוישן, די לערערין זאל ווערן די קינד און דאס קינד זאל ווערן די לערערין... א לערערין דארף וויסן אז קינדער זענען קינדער, זיי קומען גישט אין סקול זיך קריגן מיט איר, זיי מיינען גארנישט פערזענליך קעגן די לערערין, נאר דאס וואס זיי פירן זיך גישט אויף ווי עס דארף צו זיין - איז צוליב דעם וואס זיי ווארטן אז די לערערין זאל קוקן אויף זיי.

קינדער טראכטן גישט וואס זיי טוען; די לערערין דארף זיין זייער שטארק מיט זיך, זי דארף געדענקן, אז זי איז די 'לערערין' זי קען זיך גישט צוטון מאכן ווען א מיידל לאכט זיך אונטער אדער א מיידל בלאזט אויף איר, אז א מיידל לאכט זיך אונטער אדער א מיידל בלאזט וכדומה, גייט מען ווייטער אן מיטן טאג, מען מאכט ווייטער פרייליך די תלמידות.

שמייכלט צו מיר און געבט מיר אזעלכע שיינע גוטע ווערטער, דאס איז געווען זייער אינטערעסאנט, ווייל פונקט נאכדעם האב איך באקומען א בריוו פון איר לערערין, וואו זי שרייבט מיר אז זי קען זיך גישט קיין עצה געבן מיט די תלמידה, די תלמידה געבט איר זייער א אויבבאטעמ'טע באנעמונג, דאס מאכט איר שפירן ווי די תלמידה איז גישט אינטערעסירט אין אירע גוטע ווערטער; זעט מען פון דעם ווי אפילו אמאל דאכט זיך פאר א לערערין אויף א געוויסע תלמידה אז זי איז גישט אינטערעסירט אין איר, איז דאס אבער גישט אמת, ווייל אלע מיידלעך דארפן די לערערין און ווארטן אויף איר שמייכל.

ווער איז די 'קינד' און ווער איז די 'לערערין'?

א לערערין שרייבט מיר, פאר איין תלמידה ווייז איך א פאלטע שמייכל, נאר ווייל דער ראש ישיבה זאגט אז מען דארף שמייכלן צו תלמידות, ווייל עכט דארף זי גישט מיר גישט,